

GYÓGYULÁS 1.

2012. november 4.

– Jim Sanders tanításának előben elhangzott nyers fordítású szövege belső használatra –

Gyógyító iskolát kezdünk most. Sokan vannak azok, akik ma vannak először. Egy kis megvallást is fogunk tenni, ami különbözik talán az eddigiektől. Mindazok számára hasznos lesz, akik a prosztata, vagy bármely szervükkel *megpróbáltatásban* vannak.

Ha az ember egy súlyos helyzetbe került, akkor az időnket és a *figyelmünket* nagyon erősen rá kell szánni, hogy megtegyük a *helyes megvallásunkat* és az *Igét beépítsük* a szellemünkbe. Egyrészt jelen vannak a szellemi ajándékok, a gyógyítások ajándékai, a kijelentések.

Ezt az érelzáródásos tünetet – amiről már beszéltem – onnan ismerem, mert a fiam itt volt Ausztráliából a nyáron. Hozzám fordult, és azt mondta, hogy: apukám, a mellkasomban érzékelek egy fájdalmat. A kórházban, a szív osztályon nagyon vizsgálták őt, és nekem fogalmam nem volt róla, hogy ez milyen állapot, vagy milyen helyzet.

Imádkoztam érte, s a kezemet a mellkasára tettem, megdorgáltam – ahogy ezt kell tenni –, Jézus nevében, és elparancsoltam a fájdalmat. És azután jött a *gyógyító kenet*, amit a Szent Szellem *megnyilvánulásainak* nevezünk. Láttam egy látomásban, hogy jött a gyógyulás, és hogy a problémát egy *vérrög* elzáródás okozta nála. Azután másnapra ki is engedték a kórházból.

Nagyon súlyos helyzet volt ez, lehetett ezt látni. Amikor Ausztráliába visszament, akkor ott is le voltak döbbenve, hogy hogyan lehetséges egy ilyen helyzetet túlélni. Az orvosok megállapították, illetve elmondták, hogy egy ilyen fajta elzáródásnál az első, aki *túlélte* azt.

Sátánnak száz százalékos támadása volt az ő esete, teljesen *démonikus támadás* volt. Ezért tudom megmondani, hogy a fiatalember, aki ezzel a problémával jött, ha visszamegy az orvoshoz, akkor meg tudják állapítani, hogy meggyógyult.

Meg kell azt érteni, hogy milyen is az Úr *szeretete*. Az Úr *könnyörületessége* jött, könnyek jönnek vele. Ha volt már ilyen megtapasztalásotok az Úrral, akkor azzal mindig jön a gyógyulás. Az én professzorom azt mondta, hogy halálán volt Jeruzsálemben, és egy idősebb zsidó ember jött, aki imádkozott érte, és az Úr *könnyörületessége* leszállt.

És akkor nyugodtan leírhatjuk a könyvbe, hogy *meggyógyultunk*. Tehát van, hogy így jön a gyógyulás. Olyan sok új ember van ma itt. Ezeket egyrészt le is írtam, hogy pontosan úgy hangozzék el, ahogy pontosan kell, és nektek ezt *rendszeresen hallgatnotok* kell.

Az egyik nagyon fontos ilyen megvallás: *Kizárólag Isten gyógyító kenete van megengedve, a belső szerveimben. Csak az maradhat meg a testemben, semmi más, Jézus nevében!*

Egy másik megvallás: *Minden szervem, minden sejtem (ez tehát a rákról is gondot visel), az én testemben tökéletesen működik, pontosan úgy, ahogy Isten teremtette azt, a mi Istenünk. És ezért megtiltok minden téves működést az én testemben, Jézus nevében!*

És ezt *egész nap* kell tenni, ha valaki a *hitnek a szép harcát* harcolja egy ilyen helyzetben. A gyógyító iskolának az a jellegzetessége, hogy nincs egy előre megtervezett rend, amely szerint megyünk. A régebbi hívőinknél is elképzelhető, hogy a *hitszintjük* különböző helyeken áll, pl. hogy milyen körülmények vesznek körbe.

Péter, amikor látta Jézust a *vízen jönni*, akkor azt mondta, hogy: – Uram, ha te vagy az, *parancsold meg*, hogy hozzád jöjsek a vízen! Ugyanaz az Úr volt, aki jött a vízen, Péternek pedig nem volt hite arra, hogy ő a vízen járjon. De mivel Péter így tette fel a kérdést, ha *te* vagy az Uram, akkor *parancsolj* nekem.

Nem mondhatta Jézus neki, hogy nem én vagyok, ne gyere. Tehát megmondta neki, hogy gyere! És mi történt? Péter *körbenézett* és látta a szelet, látta a hullámokat, és amint *ezekre* nézett és az Úrról *levette* a tekintetét, elkezdett *süllyedni*.

Így vagyunk pontosan, amikor a bizonyos megpróbáltatásokban a testünk *tüneteire* nézünk, akkor a *hitszintünk* elkezdhet *süllyedni* és kevesbedni. Pedig a szélnek és annak a hatalmas hullámnak semmi köze nem volt a vízen járáshoz, mert előtte is a vízen járt.

Egy gyönyörű, napsütéses napon, egy tükörsima vízen sem tudnál a vízen járni. Próbáld meg, lépj rá a vízre, és nem elkezdesz süllyedni, hanem *azonnal* el fogsz süllyedni, ha *nem* az Úr *szavára* lépsz oda.

A gyógyító iskolákra térve, mindig úgy kezdik, hogy a *hitről* tanítanak először. Akik ma vannak itt először, azoknak elmondom, hogy ők a gyógyító *kenet által* gyógyulnak meg. Az Evangéliumokba fogunk betekinteni és meg fogjuk nézni Jézusnak a tanításait. Márk Evangéliumának nagyon ismert Igéi ezek a régebbieknél már:

MÁRK 11,22–24.

22. És Jézus felelvén, monda nékik: Legyen isteni fajta hitetek.

23. Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond megtörténik, meglesz néki, amit mondott.

24. Azért mondom néktek: Amit csak kértek imádságotokban, higgyétek, hogy mindazt már megnyertétek, és meglészen néktek.

A problémákhoz való *szólást* tanítja itt valójában Jézus, amikor azt mondja, hogy szólunk annak a hegynek. A 24-es versre szeretném ma a figyelmeteket ráirányítani: Amit csak *kértek* imádságotokban, higgyétek, hogy mindazt *már megkaptátok*, megnyertétek, s *akkor meglesz* nektek.

A görögben, ez a „meglesz nektek”, azt jelenti, hogy elveszük, *megragadjuk*; elveszük, *magunkhoz vesszük*. Tehát ezért van meg nekünk a gyógyulásunk. Hogyan? Úgy, hogy elvettem. Ezt kell megtenni, el kell venni.

Mivel sokan vannak újak, ezért el kell olvasnunk a következő Igét, ami a *gyógyulásunk alapja*:

1PÉTER 2,24: Aki a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván, az igazságnak éljünk: Akinek sebeivel gyógyultatok meg.

Írja az Írás, hogy az *Ő sebeivel* gyógyultatok meg. Ha én meggyógyultam – tudjuk, amikor Jézus ezt tette értünk –, akkor *most* is gyógyult vagyok, vagyis teljesen *egészséges* vagyok. A *hit* az nem valami, amit a jövőben tapasztalsz majd meg, az jelen *idejű*.

A most hit, a reménylett dolgok valósága, és a nem látott dolgokról való *meggyőződés*, azoknak bizonyítéka. A hit harcában így hangzik a hitünk szava, hogy: *nem keresem a gyógyulásomat, mert én a meggyógyult vagyok!*

És amikor az ördög azzal jön, hogy soha nem fogod megkapni a gyógyulásodat, nem kell, hogy megkapjam, mert *már megszerezte nékem Jézus*, az enyém az. Vagyis én a *gyógyult vagyok*, nem keresek gyógyulást.

Amikor a különböző betegségekben a testünk, a *szerveink* kényszerhelyzetekbe kerülnek, akkor azoknak az *állapotát* a nyelvünk és a *szánk* szorgalmas *megvallásával* lehet – mint a hajót – megfordítani. De ugyanígy igaz a *gyarapodásunkra*, az adóságokból való kijövetelünkre, és így tovább.

Ilyenkor azt az *isteni hitet gyakoroljuk* Istenhez hasonlóan: Azokat, amelyek nem léteztek, *előszólitotta*, mint meglévőket. A gyógyításoknak vannak megnyilvánulásai, *gyógyító ajándékok* formájában.

Akik evangelizáción vannak első, második alkalommal és fiatal keresztények, gyakran történik ez. És történik ez a régebbi keresztényekkel is, akik a hit szép harcát harcolják, akkor is bekapcsolódhatnak ezek.

De mindenkor az *Úrban való bizalom* a fő dolog, amit szeretnénk tenni, nem kell ezrével a megvallásokat tenni. Azt a *képet* kell magunkban felépíteni, hogy *látjuk magunkat* úgy gyógyultan. A *hit* pedig az Igéből származik. Így képesek vagyunk *megváltoztatni* a testünket, és a körülményeinket.

Creflo Dollar esetében, pl. amikor kapott egy nagyon rossz jelentést, hogy rákos, vett egy hetet, minden programját lemondta arra a hétre. 24 órában az *Igébe mélyedt* bele. Elment azután az orvosi rendelőbe és ott egy jó nagyot nevetett, mert az orvos megerősítette, hogy *nyomtalanul eltűnt* minden. Ő egy prédikátor.

Ha az ember megengedi magának azt, hogy *túl elfoglalt* legyen ahhoz, hogy az Igét rendszeresen megvallja, az ördög is állandóan túlon túl elfoglal.

Egy *szellemi erőt* kell magunkban kiépíteni, és fel kell *öltöznünk* Istennek minden *fegyverét* ehhez. Meg kell *védelmesni* magunkat, az életünket pl. a balesetekkel szemben, hogy ne történjenek velünk kirablások, gyilkolások. A 91-es Zsoltárt be kell építeni [a szellemünkbe].

Mindegy végül is, hogy mit vallunk meg, mindig kell, hogy *kövessük a Szellemet*. Mindegy, hogy mit vallottál meg. Amit Ő mond, amit a Szellem mond, hogy menj el az orvoshoz, akkor el kell menned az orvoshoz, vagy bármi más útmutatást ad.

Ha a *Szellem mondja*, akkor *engedelmesen* kell menni. Legjobb ilyenkor, ha az ember *napi* rendszerességgel megteszi a *megvallásait* a gyógyulásról, a 91-es Zsoltárról. Én velem az is megtörtént, hogy egy autóbalesetből úgy menekültem ki, hogy az *Úr áthelyezett* egy másik helyre fizikálisan.

Azt is láttam, hogy egy autón ment volna keresztül a vonat, amit vezettem, és az autó darabokra hullott, és a túldalalon pedig összerakta azt Isten. Amikor ütközésre került a sor, az autó darabokra hullott szét, és a hölgy, aki benne volt, ő pedig az útszélén volt sértetlenül.

Mert a vészféket kellett használnom, hogy megállítsam a vonatot, de a féktávolság is egy km volt. Tehát nem volt mese, az már késő lett volna. Késő is volt ahhoz, hogy bármi is történjen fizikálisan. Tehát megállítottam a vonatot, de a semmiért.

Ezek mindazért történhettek meg, mert a 91-es Zsoltárt *hittem és megvallottam. Természetfeletti* volt mindez és mindez a Szellemtől jött. Jézus tanította, hogy az én Beszédem Szellem és élet. Ezért kimondhatod: *Isten Igéjének a Szelleme és élete bennem folyik. Folyik a véreben és megtisztít minden betegségtől és minden tisztátalanságtól.*

Ezt kimondhatod, ez egy nagyon jó megvallás. Én ezt rendszeresen megvallom, és megváltoztatta a testemet. A tiédet is megváltoztatja, ha hiszel benne. A fő dolog a *szánkban* van. Miközben ezt kimondjuk, közben *megújítjuk* az elménket. Mondja ugye, hogy közel hozzád a beszéd, a te szádban, és a te szívedben van, azaz a *hit beszéde*, amelyet mi hirdetünk. (Róma 10,8)

Gyűlöletesek voltunk régebben sokak szemében, mert ezt tanítottuk, de ez az *egyetlen út*, ami működik. A *szavak lefestik* a jövőnket is. Nagyon fontos ezért a szavakat *kimondani* a gyógyulás, a *gyarapodás* vonalán. Pl.: *Hiszem, hogy a létező, a rendelkezésre álló legjobb munkahelyet fogom kifogni! És, ha ezt így megláttam, az meg is van nekem, az a munkahely rám vár.*

A kulcs, a lényeg tehát itt az, hogy az Igét a *szemünk előtt* tartjuk, és a *szánkban* tartjuk, és a *fülünkben* tartjuk, mert *amikor* imádkozunk, *akkor* megkapjuk. Ugyanis elvesszük, *megragadjuk*, amikor imádkozunk. A dolgok úgy történnek, hogy *kérjük* és *megragadjuk*.

Miután azt így *befogadtuk*, utána a lényeg, hogy *hitben is maradjunk* mindaddig, amíg az a testünk minden sejtjében meg nem *nyilvánul*. A *szolgálóknak* ugyanígy köteles részük, hogy a *pénznek megparancsolják*, hogy hozzájuk jöjjön. Így működne. Kérnek, azután azt befogadják, elveszik ugyanis.

Mert ahhoz, hogy megkapd, ahhoz kell, hogy azt *elvedd*. Amikor elvetted, akkor *megvan* neked. Utána csak *köszönnöd* kell, hogy az a pénz valóban ott van a zsebedben. Ugyanaz a helyzet az *adóságokkal*. És csak olyan szavakat mondasz ki, amely *összhangban* áll azzal, amit kértél és megkaptál, vagyis amit *befogadtál*, amit elvettél. Így kell a *szavaidat* használnod.

Vagyis mi az, amin igazán munkálkods? Az a *kép*, ami benned ki kell, hogy alakuljon erről. Meg kell tehát nézni, és meg kell *válogatni* azokat a szavakat, amit a *szádba* veszel, és behelyezel a *szívedbe*.

Márk 4. fejezetében tanítja, hogy Isten *Igéje* az a mag, a termőtalaj pedig az ember *szíve*, ahová be kell helyezni a magot. A szellemünkbe bármit *behelyezhetünk*, ami a tetszésünkre van, de azt fogja *megteremni*.

Ha pl. a félelmeket engeded be oda, akkor a félelem megnyilvánulásait fogod *learatni* az életedben. Amit ugye nem akarsz? El kell kezdeni úgy *gondolkodni* a szavainkról, mintha azok *magok* lennének, és úgy lehet azokat *bevetni* oda a szívünkbe, hogy kiengedjük a *szánkban* azokat a szavakat. A *negatív* irányú szavaink olyanok, mint a *tőrészúráások*.

Az Igét hogyan lehet bevetni a szívünkbe? Úgy, hogy kiengedjük azokat a *szánkban*. Kimondjuk. Következő hetekben ezen lesz a fő figyelmünk. Olyasmit szerettem volna ma hozni, ami segítségére siet a hitünknek.

A gyógyulást meg kell tanulnunk megszerezni. De a legjobb áldás Istentől, ha *teljes egészségben* vagyunk és nem is kell a gyógyulásért munkálkodni. Azt mondja, hogy ha valakinek hite van, azt mondja, ennek az eperfának pl. kelj fel, és vesd magad a tengerbe.

De a lényege ennek a versnek nem a fa, hanem az, ha *hited* van, akkor *mondod*. És a hited pedig az *Igéből* fog a szívedbe kerülni úgy, hogy kimondod, és kimondod, és kimondod. És a legjobb, ha te mondod ki, mert van egy külső fülünk a testünkön, és van egy belső fülünk.

Ezért van az, ha visszahallgatjuk egy felvételtől a hangunkat, akkor olyan furcsának tűnik, hogy ki is ez? Az én hangom lenne ez? Ugyanis a belső emberünk, és a *belső emberünk füle figyelmeztet* arra, amit kimondunk, és így az Igét, hamarabb tudjuk *behelyezni* a szellemünkbe, ha mi magunk *kimondjuk*.

Önfegyelemre van szükség ahhoz, hogy az ember állandóan a *helyes dolgokat* mondja ki. És ha ezt megteszi, akkor az, amiben hisz, az is meg fog *változni*. Mert amíg a világ nevelt minket, addig a világnak az összes hitetlensége, akarva-akaratlanul a szívünkbe került, és az nevelt ki minket, hogy milyenek lettünk.

ZSOLTÁROK 139,1–4.

1. Uram, megvizsgáld engem, és ismersz.

Egy New Living [Új Élő Biblia] fordítás szerint: *az Úr megvizsgálja azt, hogy te mit helyeztél a szívedbe.*

2. Te ismered ülésemet és felkelésemet, messziről érted gondolatomat.

Vagyis *tudja* a te gondolataidat. Másrészt Istennek *magasabbak a gondolatai*. De mivel a szellemi embered tőle van, a szellemed ismeri azokat, mert Isten természete szerint lettél teremtve, Isten természetével. A testi, akadémikus elme, hústest elme gondolkodik csak másként.

Megint egy *másik* fordítás úgy hozza, hogy: *Ő tudja a te terveidet*. Ez egymagában biztosítja számunkra a hitet.

3. Járásomra és fekvésemre ügyelsz, minden utamat jól tudod.

Vagyis minden utadat *ismeri*.

4. Mikor még nyelvemen sincs a szó, immár egészen érted azt Uram!

A New Living fordítás szerint: *Mielőtt kimondom, Te már tudod, mit akarok mondani.*

Nem tudom, hogy ezt végig gondoltad-e valójában, de ezek után rájöhetsz, hogy *nincsenek rejtett gondolataid*. A hitünk működése szempontjából nagyon fontos, hogy a gondolatainkat *kiegyengessük*.

Sokszor, amin gondolkodunk, azt *engedtük be* a szellemünkbe. És akkor *az uralja* az életünket, amin gondolkodunk, és ahogy gondolkodunk. Az ember általában nem tesz semmit váratlanul, először *elgondolja*, végig gondolja, kigondolja, *látása* van arról. Nincs egy szó sem, ami elhagyná az ajkaidat és *Ő nem hallaná*.

Vagyis még magadhoz sem beszélhetsz ezt-azt, mert *Ő meghallja* ezeket, sőt a *szívedet* is ismeri. Járhatsz gyülekezetbe már tíz éve, de attól még a szíved tele lehet félelemmel és kétségekkel. A szívedet ezért lehetne éppen úgy is nevezni, hogy fekete, de mi nem ilyenek vagyunk. Minden gondolatodat és minden szavadat ismeri.

Az igazság így szól, hogy kell *valamit adnunk* Neki, amivel *képes dolgozni*, együttműködni. És ha ezt megtesszük, akkor az Úr képes arra, hogy *megváltoztassa* az életünket. Ezért meg kell azt engedni, hogy az *Ige a szemünk előtt* legyen, és a *fülünkbe jöjjön*, és azután pedig, hogy kijöjjön a szánkából, vagyis *kimondjuk*. S akkor kezdünk el majd *úgy gondolkodni*, mint maga Isten.

Pontosan olyanok leszünk, mint Ő és akkor fogjuk tudni azokat a *magasabb gondolatokat* gondolni, amiket Ő gondol. Amikor ez megtörténik, akkor jönnek el a *változások* az életedben. Ha Isten ismeri minden gondolatomat és minden szavamat, akkor azt is tudja, hogy mi az, amit *magamban beszélek*. Ezért ezt is figyelni kell és magamról csak *jó dolgokat* szabad mondani vagy gondolni.

Mert a Biblia figyelmeztet, hogy *szerezd* felebarátodat, mint tenmagadat, és ha úgy kezeled a szomszédodat, mint magadat néha, akkor az sem egy jó pont. Tehát, ha az ember végiggondolja, hogy megkérte, megragadta, megkapta, s meg van neki, akkor úgy kell beszélnünk, mintha az *már meglenne* nekünk, és akkor kerül be *mélyen a szívünkbe*. Hallelúja!

ZSIDÓ 12,1–2.

1. Annak okáért mi is, akiket a bizonyságoknak ily nagy fellege vesz körül, félretéve minden terhet és a megkönyékező bűnt, kitartással fussuk meg az előttünk levő küzdőtért.

2. Nézvén a hitnek fejedelmére és bevégezőjére, Jézusra, aki az előtte lévő örömért keresztet szenvedett, nem tekintvén a gyalázatot, és az Isten királyiszekének jobbjára ült.

Vagyis *Jézusra kell tekintenünk*, aki a hitünk szerzője és bevégezője. A mi bibliafordításunkban pontosan úgy van, mint az *angol* nyelvűben is, hogy az előtte lévő *örömrre tekintett*, miközben szenvedte a keresztet. Miért volt az neki öröm?

Azért, mert tudta, hogy *győztesen jön ki* belőle. Ez a *hitnek a szép harca*, hogy tudjuk, hogy győzünk. Az Igében ilyenkor el kell *mélyedni* és a szánkából *csak az Igét* szabad kiszármaztatni. A bizonyságoknak nagy fellege vesz minket körbe, és a terheket, amik minket körbevesznek és a megkönyékező bűnt le kell tenni.

Óriási jutalma van a győztesnek! A Jelenések könyvét olvasom, és mindazokat a *jutalmakat*, amiket Jézus ott ír a győzteseknek. Mindannyian *győztesek* vagyunk, és a *hited értékes* az Úrnak. Jobban érdekli az Urat a *hited*, mint bármi más.

Néha jobban bele kell *mélyedni* abba az Igébe, hogy mélyebb benyomást tegyen a hitedre. Mert a hitünk az nem egy stagnált állapotban van, hanem felfelé-lefelé elmozdulhat, mint ahogy Péter hite tette, amikor a vízen járt. Ezért a hitünket állandóan *felfelé* kell *emelni*. A prédikátorok általában olyan elfoglalttá teszik magukat, evangelizálnak, és minden mással elfoglalják magukat...

A *hitnek a pajzsa* gyakorlatilag nem olyan, mint egy római pajzs, hanem az a kisugárzás, kiragyogás, az az aura, amely *körbevesz* minket, amely a szellemünkéből jön ki. [Az aura a testünk energiájának a testen kívüli megjelenése, melyet szabad szemmel nem láthatunk – idegen-szavak.hu] Ha csak olyan lenne ez a pajzs, amit a rómaiak hordoztak, akkor az ördög megkerülve minket hirtelen hátulról pl. megdöfhetne, vagy bármelyik irányból, amelyből éppen nem tartjuk.

Feltételezem, hogy akkor a szellememben voltam, amikor ezt nekem elmagyarázták. És amikor azt láttam, hogy jött egy kis *felhőcske*, és a térdemre akart telepedni. Jött, párosult vele egy nagy *fájdalom* a térdben, és utána ssssss, elhúzott! Elment és a fájdalom is eltávozott. Egy ilyen *védelmi* aura, *burok* vesz minket körbe.

Ezért szeretem azt a *megvallás-sort*, amely végig veszi az összes részét a testemnek, a vérkeringést, a szerveket, a csontokat, az ízületeket. Egy időben a szerveket kihagytam, most a *szervekre összpontosítok*. Nagyon fontosak a szerveink ugyanis és a szerveket Isten képes újjáéleszteni, felépíteni, *felújítani*.

Mert, ha annak a Szelleme lakik *benned*, aki Krisztust *feltámasztotta* a halálból, ugyanaz, aki feltámasztotta Krisztus Jézust a halálból, *megeleveníti a ti halandó testeiteket* is az Ő bennetek lakozó Szelleme által! Hogyan lehet ezt *aktiválni* a testünkben, hogy így legyen? A *szánkkal*. Ezt kell alkalmaznunk nekünk, az újonnan született keresztényeknek, miközben növekedünk.

Az Egyesült Államokban voltam kint az idén egy konferencián, és ott vettem magamhoz ezt a megvallást, a feltámadás erejét, amiben benne van az, hogy: *megeleveníti, megújítja, feléleszti, életre kelti*.

A Szent Szellem mondta, hogy a feltámadás... Vagyis soha nincs késő. Ha a halottakat képes *feltámasztani*, akkor a te testedet is képes *életre keltetni*, ami még él. Nem? Mindegy, hogy milyen életkorban vagy, az sem probléma. Igenis *szólni* kell a vérünkhöz, a vérkeringéshez ezeket a megvallásokat.

Van olyan közöttünk, aki olyan állapotban, helyzetben van, hogy *24 órában* kell, hogy *hallgassa* ezt és *megvallja*. Én általában most csak az Igét hallgatom, de az első tizenhat évén keresztül a keresztény életemnek, napi rendszerességgel tettem ezeket a megvallásokat.

Miért kell ezt tenni? Azért, mert bele kell ezt helyezni a szellemünkbe. Az *Igét bele kell tenni a szellemünkbe*, és akkor fog *erőt képviselni* az életünk felett. Semmi köze az elménkhez, vagy az akadémikus eszmefuttatásainkhoz. Az ember szelleméből fakad ez.

És *Isten királysága* hasonlít ahhoz a rendszerhez, amikor a legkisebb *magot elvetjük* a földre, és a leghatalmasabb fává *növekszik* fel akkor, ha *hisszük*. Vagyis ha hisszük, akkor ki is kell *mondani*, és amikor kimondod, az *megvan* neked. Egyszerűen előárad, ahogy kimondod. Folyton folyvást folyik belőled.

Jézus a szerzője és bevezetője a mi szentséges *hitünknek*. Miért van ez így? Azért, mert Ő az, aki számunkra *lehetővé tette a gyógyulást*. Ő az, aki lehetővé tette az *áldásokat* számunkra. És az Úrnak áldása az *gazdagít* meg.

Jézus az *átoknak* minden egyes részét *magára vette*, még azokat is, amelyek nem voltak ott megírva, amit az ördög utólag álmodott meg, azok is mind ott voltak. Minden új betegséget, ami ott nem volt megírva, ami manapság üti fel a fejét. Jézus megváltott minket a törvény átkától, hogy a miénk lehessen az *áldás*. Ezért bármilyen *tünettel* képes vagy *elbánni* a testedben.

A legnagyobb *próba* ott lesz az életed során, amikor a *félelmekkel* kell szembenézned. Mert hoz egy tünetet, és azután teletölti az elmédet olyan gondolatokkal, hogy akkor ez lesz majd, meg az történik majd. Negatív gondolatok. Mi lesz, és hogy lesz, és teletölt félelmekkel. Hogyan lehet *leállítani* ezeket a gondolatokat? A *szóddal* [az Ige kimondásával]!

Mert egyik gondolatot a másikkal nem lehet legyőzni. És van, hogy az ember elméje nem akar *elcsendesedni*. Ilyenkor előveszem a Bibliám és elolvasok egy fejezetet, mert az *elmémnek* vissza kell jönnie arra a helyre, hogy *figyelmezzem* arra, amit kimondok. Miután egy-két fejezetet elolvastam így, az elmém újra *visszajött az Igéhez*.

Jézus a mi hitünk szerzője és bevezetője. Vagyis, ha vesszük az *Írást*, és azt tartjuk a *szemünk* előtt, a *szívünkben* és a *szánkban*, akkor könnyű *gyógyultnak* lenni. Tehát ha ezt *hisszük* és *befogadjuk* a gyógyulásunkat.

Ha ezt megtettük, akkor *így is beszélünk*, ennek megfelelően. Sokszor ott van a baj, hogy amiket kimondunk, az nem jó. Beszélni is csak a *pozitív* dolgokat lehet, és úgy kell *viselkedni* és *cselekedni*, mint aki *gyógyult*, és akkor gyógyult leszel majd.

Mindaz, ami az Istentől született, *legyőzi* a világot, és az a győzelem, ami legyőzte a világot, a mi *hitünk*. Azok, akik kijönnek így *győztesen* a megpróbáltatásokból, gyógyultan, azok sokkal többet kaptak, mint a gyógyulásukat. Mert megkapták velem a *gyarapodást* és a *jólétet*!

Tehát a *hit* hallásból, a hallás Isten *Igéből* van. Ez azt jelenti, hogy a hit, rendelkezésünkre áll, és azért fog a *hit növekedni* benned, mert csak Isten *Igéről* beszélünk. Hallod az Igét és *kijelentés* is jön hozzád. Vedd el, ott el kell venni.

Az ember úgy is hallhatja az Igét, hogy közben nem figyelmezz rá, de mégis lehetséges az, hogy hallod és el is veszed. Elveszed azt a jólétet, azt a *gyarapodást*. Legyél azért *gyors a hallásra*! És te gyors is vagy a hallásra.

Nagyon *megéri figyelmezzni az Igére* és a hitedet kiépíteni, mert az a győzelem, ami legyőzte a világot. Tehát *lásd ezt a győzelmet*, ez a győzelem, ami legyőzte a világot, ez a mi hitünk. Valaki mondhatná, hogy így nekem soha nem sikerült megszerezni a gyógyulásomat.

Ne nézz hátrafelé, képes az Úr *kiigazítani* mindent, ami a múltban volt, és bármit képes megváltoztatni. A betegség megpróbál mindenkihez bekapogtatni. Minél hosszabb ideig vagy egészségben és jól táplálkozol és őröd az egészségedet, annál jobb neked.

MÁRK 16,17–18.

17. Kígyókat vesznek föl; és ha valami halálost isznak, meg nem árt nekik: betegekre vetik kezeiket, és azok meggyógyulnak.

18. Az Úr azért, miután szólott vala nekik, felvitették a mennybe, és üle az Istennek jobbára.

Tehát ez bármely hívőnek *megadatott hatalom* az ördög felett. A gyógyító szolgálatok ezt a verset, hogy „halálosat isznak, és meg nem árt nekik”, alkalmazzák a rákbetegségek esetén is. Ezt az igeverset használják a [kemoterápiás] kezeléseknél. *Mi megparancsoljuk a sejteknek, hogy tökéletes gyorsasággal szaporodjanak és mindenféle rendellenes működést megtiltunk a sejteknek!*

APOSTOLOK CSELEKEDETE 10,38: A názáreti Jézust, mint kente fel Őt az Isten Szent Szellemmel és erővel, aki széjjeljárt jót tévén és meggyógyítván mindeneket, kik az ördög elnyomása alatt voltak; mert az Isten volt Ővele.

A *betegség nem Istentől jön*, ezt meg kell érteni! Ezért, amikor a betegséggel harcolsz, nem Isten a problémád. A názáreti Jézus, amikor itt a földön járt, *Isten felkenetésében* meggyógyította azokat, akik az *ördög elnyomása* alatt voltak.

Mindazt a 33 leírt, dokumentált gyógyulást, amit Jézus cselekedett, az *ördög munkáit rontotta le* vele. És Jézus volt a *gyógyító*, a gyógyító *kenet* pedig nekünk adta, hogy *mi is* végezhessük ezt a munkát. Azért jött a sokaság mindenfelől...

LUKÁCS 6,17–19.

17. ... jöttek, hogy hallgassák Őt és meggyógyíttassanak betegségeikből.

18. És akik tisztátalan szellemektől gyötrettek, meggyógyulának.

Nem azt írja, hogy megszabadultak, hanem *meggyógyultak*. Itt a zsebkendőkbe áradt *kenet* ugyanezt elvégzi. Az emberek megszabadulnak a betegségeiktől.

19. És az egész sokaság igyekezik vala Őt illetni: mert erő származék belőle, és mindeneket meggyógyíta.

Mindeneket. Mi az, ami meggyógyította mindnyájukat? A *gyógyító kenet*, ami kiáradt Őbelőle. Az *erő!* Ez az, amit itt a *kézzátételnél* alkalmazunk és árad a testedbe, és te ezt befogadod, és minden betegséget és fájdalmat megszüntet.

Az újaknak valójában csak annyit kell tenniük, hogy megvallják rendszeresen: *Istennek ez a gyógyító ereje bennem működik, szétárad a testemben és – éppen úgy, mint ahogy egy gyógyszer szedek – teljes gyógyulást hoz a testemben.* Ezt is hozzáveheted a megvallásaidhoz: *A legbelső lényembe és a szerveimbe kizárólag csak a gyógyító kenetet engedem meg, semmi mást, Jézus nevében!*

Gyorsan ki lehet *tisztítani* a testedet. Lehet, hogy eltarthat egy napig, egy hétig, két hétig, vagy egy hónapig, de ha *kitartó* vagy, és ha szorgalmas vagy, és belemélyedsz a hitbe, és kiépíted magad körül a *hitnek a pajzsát*, vagy pl. a *védelmet* ugyanígy az utazásra, az autópályákon való közlekedésre, *körbe fog venni* a hitnek ez a védőpajzsa.

Egy klasszikus példára fogunk rátérni a Márk 5,22 verstől. Odahaza olvassátok el a *vérfolyásos asszony* történetét, az idő rövideje miatt nem fogjuk most elolvasni. Tizenkét évig vérfolyásban szenvedett. Gazdag lévén az összes vagyonát az orvosokra költötte.

Végül hallott Jézusról, és elkezdte azt mondani... A *görögben* egy *folymatos idejű* szerkezet van. Vagyis azt mondogatta magában, ha csak a ruhája szegélyét *illetem*, meggyógyulok. Ezt ismételte, újra és újra, és újra mondta.

És azután a tömegben előre nyomulván *megérintette* az Úr ruhájának szegélyét hátulról. Ugyanígy eltávolodott Jézus *ruhájában a gyógyító kenet*, mint az itt hozott zsebkendőkben. Amikor az az *erő* kilépett, kiáradt, *meggyógyította* őt.

Jézus észrevette magán, hogy *erő származott ki belőle*. Jézus kereste a tanítványok között, hogy ki érintett meg engem? Jézus nem az erőre hivatkozott, hogy ez az erő, ami belőlem kifolyt, az gyógyította meg, hanem azt mondta, hogy – lányom, a *te hited tartott meg* téged.

Egy ilyenfajta vérzéses betegséggel a törvény szerint nem mehetett be a közösségbe, mert *tisztátalannak* számított. És kiabálnia kellett volna, hogy tisztátalan vagyok, hogy senki ne jöjjön a közelébe. Azok, akik megkövezhették volna ezért, mert nem a törvény szerint tette, azok Jézus közelében voltak. És Jairus is ott volt közvetlen mellette, úgyhogy az *életét tette kockára*.

Te is mondhatod, ugyanígy megteheted a *hited megvallását*, és komolyan kell venni ilyenkor a *napi megvallásaid*. Újra és újra fogunk időzni ezzel a témával, és gyógyulások lesznek. Olyan területekre megyünk majd, amit nagyon régen nem érintettem az Evangéliumokból.

Ha valaki azért jön, hogy *csodát vár*, és nem történik meg a csoda, hanem *gyógyulás indul* be... Hagin pl. azt mondta, hogy nem kell előre jönnöd [a gyógyító sorba] két hétig, hanem csak tedd meg a *megvallásaidat*.

És azt a megvallást tedd meg: *hogya legközelebb a kezét teszi rám a szolgáló, AKKOR meggyógyulok!* Vagyis ő iskolázta őket abban, hogy *építsék ki a hitüket* a kenetbe. Ugyanis azt mondta nekik, hogy nem vagytok még hitben. *Először építsd ki a hitedet*, addig csak ülj és hallgasd az Igét.

Nekem nincs ilyen gyógyító iskolám, hogy a hét minden napján tanítok, de az egész heted rendelkezésedre áll, hogy *megtedd a megvallásod*, hogy kimondd, és kimondd, és kimondd! És amikor befogadtad, kijelented, hogy: *a kenet bennem van, mindent tökéletessé tesz a testemben!* Olyan rendszerességgel, mint ahogy a gyógyszer szeded.

Egy tablettát beszedtél, és mivel nem láttad a változást, a többit eldobtad csalódottan, hogy úgysem működik. Amikor pedig az orvoshoz visszamész, megkapod a magadét, hogy mit tettél. *Hitre* van szükség ahhoz is, hogy a *gyógyszer* működjön a testedben. Ha valaki a *műtétet* választja, és abban van a hite, hogy a műtéttel meggyógyul, akkor mi is úgy hiszünk, *együtt hiszünk* vele, az is rendben van. És felépül nagy gyorsasággal a műtét után.

Most nem fogunk rögtön beleugrani a gyógyító sorokba, hanem hadd keljen fel a Szellem. Egyszer így beleugrottam a gyógyító sorba, elkezdtük a dicséretet, és azután szállt le csak a kenet, nagy, súlyos kenet. Amikor visszahoztuk azt a dalt újra, akkor érzékeltük a Szent Szellemnek a megnyilvánulásait.

Mivel a *gyógyító kenet* rendelkezésünkre áll és a *gyógyítások ajándékai* is, ami megint egy külön csomag, a helyeden is meggyógyulhatsz. A gyógyító ajándékok, és a *tudás szava* működik a sorokban is.

Tehát a Szent Szellemnek a munkái ezek, mert amikor az erő árad, az is az Ő munkája. Az egy nagyon nagy különbség, amikor úgy leszáll a kenet, hogy akik *interneten* hallgatják, azok is érzékelik. Egy asszonynak a gerince gyógyult így meg, és előre is jött utólag, és elmondta, hogy abban a pillanatban meggyógyult. Nagyon szeretjük a *gyógyító ajándékokat* és a *csodatévő erőket*.

Az evangélistáinknak is, és Ausztráliában is mondtam, hogy nem volt olyan sok a dicséret. Mondtam nekik, hogyha *nem száll le* úgy a kenet, akkor ne vegyék nagyon hosszúra a dicséretet, hanem csak *prédikáljanak*. Képzeld el, amikor pár óra hosszúig hallgatni kell a prédikációt. Nem zavarta őket, csak prédikáltak.

Kathryn Kuhlmann pl. olyan módon csinálta ezt, hogy addig ki sem ment a hívők közé, amíg nem érezte, hogy leszállt a kenet. De bőjtölt is. Ha valaki akarja látni az ő szolgálatát, a tudás szavát, a csodatévő erők munkáit, a gyógyítások ajándékait... Fenséges volt.

A Szent Szellem nagyon szereti, ha éneklünk neki, és a *dicséreteinket* zengedezzük neki, most ezt tesszük. Ne felejtsetek el, hogy gyógyító iskolában vagytok, úgyhogy ma sok gyógyulás lesz, és ne felejtsetek el, hogy ma meg is kell gyógyulni.

„Ráadás”: A gyógyító sorok után az üdvösségi ima és Szent Szellem keresztség következett. Ennek keretében elhangzott még, hogy az Úr Jézus *Krisztus a mi reménységünk*, ezért mindenkinek van reménysége. Ő *magára vette* a bűneinket, és magára vette a mi fájdalmainkat, és az Ő *megváltása által* van a mi gyógyulásunk.

Látom, sokan gyógyulásért jöttetek. Elmondom nektek, hogy mi vezetett oda, hogy ti *meggyógyultatok* az Úr Jézus Krisztusban. Magára vette a *betegségeinket*, a *fájdalmainkat*. És *megsebezték* azért, hogy mi a *gyógyulásunkat elvehessük*. Sőt nem, hogy sebeket ejtettek rajta, hanem úgy megkorbácsolták a hátát, hogy az egész háta *egy merő seb* lett.

Úgyhogy a *görögben* nem is többes számban van a „sebek”, hanem *egy seb*. Mert egy merő seb volt, egy darabka kis bőr sem maradt a hátán, amikor a korbácsütéseket elszenvedte. A 40 korbácsütést. Úgy megkorbácsolták, hogy az egész háta csupa merő hús volt már csak.

Abban van a tüdőd gyógyulása, a veséd gyógyulása, a gerincoszlop gyógyulása. Nem maradt bőr a hátán. Ezeket a *sebeket érted viselte* a kezén, a lábán, a töviskorona szúrásait. Ezt mind *teérted* viselte.

Ezeket el kellett, hogy *szenvedje*, mert Istennek meg kellett mutatni, hogy *mennyire szeret téged*. A szeretetet ki kell *nyilvánítani*. Ha ezt Isten nem mutatja meg, soha nem tudjuk meg, hogy mennyire szeret minket. Ezt meg kellett neki mutatnia, akármennyire fájdalmas volt a Fiát így *feláldozni* értünk. Ezt Ő elvégezte.

Ha a *gyógyulást* keresed, nyugodtan gondold azokra a *sebekre*. Óriási *árat fizetett* értünk, és ez valóságos. Amennyire *valóságosan* Jézus elszenvedte azokat a sebeket, olyan valóságos a te *gyógyulásod*, annyira valóságos, úgy járhatsz benne. Egy teljes *helycsere* történt ott. A fekélyek *rá lettek helyezve*, a bénultság *rá lett helyezve*, az érelzáródás, a vakság, minden.

Ami veled kapcsolatosan rendellenesség lehet a testben, az az egyszülött Fiúra lett ráhelyezve. És mivel Ő ezt *elszenvedte*, ezért rajtunk ez az *ítélet* már *nem hajtható végre*, amit az ördög kívánna. Az ő betegségét vissza kell, hogy vigye. A pokol kapujához kell, hogy visszamenjen, odáig üzzük a hitünkkel. Számotokra ezért van *hatalmas reménység* az Úr Jézus Krisztusban.

Minden meg van, amit kerestek. *Élő reménységünk* van. Hit által lehet elvenni. És ne fogadjatok el semmit, amit az ördög kínál, mert nem teheti rátok. Ezek után imádkozunk, ez nagyon fontos volt ma. Kíváncozott, hogy ez az igazság előjöjjön, hogy így lássátok a gyógyulásotokat, mert a gyógyító iskolát elkezdjük.

Látnotok kell mindig magatok előtt Jézusnak a megsebzett hátát, a *sebeit*, a kifolyt *vérét*. A *szent vérben a váltságotok*, a *sebeiben a gyógyulásotok* van! Ez valóság a számotokra, és megtanultok benne járni, mert ebben kell járni minden kereszténynek. Dicsőség érte az Úrnak!

Függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.